Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 11. sierpnia 1911.

Treść: (M 154 i 155.) 154. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia powiatu sądowego Założce do powiatu politycznego Zborów w Galicyi. — 155. Rozporządzenie, dotyczące podwyższenia poborów emerytalnych funkcyo naryuszy pocztowych niektórych kategoryi, przeniesionych w stan spoczynku przed dniem 1. stycznia 1907 oraz podwyższenia poborów pensyjnych wdów po funkcyonaryuszach tych kategoryi, które przypadły przed dniem 1. czerwca 1903.

154.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. sierpnia 1911,

dotyczące przydzielenia powiatu sądowego Załoźce do powiatu politycznego Zborów w Galicyi.

Na zasadzie § 10. ustawy z dnia 19. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 44. przydziela się gminy i obszary dworskie Batków, Blich, Czystopady, Gontowę, Hnidawę, Łukawiec, Markopol, Milno, Panasówkę, Podbereźce, Ratyszcze, Reniów, Seretec, Trościaniec Wielki, Wertełkę, Zagórze i Założce, należące obecnie do powiatu politycznego Brody, do powiatu politycznego Zborów w Galicyi.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. września 1911.

Wickenburg wh.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 5. sierpnia 1911,

dotyczące podwyższenia poborów emerytalnych funkcyonaryuszy pocztowych niektórych kategoryi, przeniesionych w stan spoczynku przed dniem 1. stycznia 1907, oraz podwyższenia poborów pensyjnych wdów po funkcyonaryuszach tych kategoryi. które przypadły przed dniem 1. czerwca 1903.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 4. sierpnia 1911 rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, zmieniając rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108 i Nr. 109, co następuje:

\$ 1.

Pobory emerytalne poczmistrzów, ekspedyentów pocztowych z kwalifikacyą ekspedytorów pocztowych, ekspedytorów pocztowych oraz manipulantek pocztowych i telegraficznych (manipulantek pocztowych, telegrafistek), przeniesionych w stan spoczynku przed chwilą, podaną w umieszczonej poniżej tabeli, podwyższa się do takiej kwoty. jakaby wypadła, gdyby wymierzono pobór emerytalny

według podstawy emerytury, podanej w tabeli ni- rozporządzenia z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. niejszej, i skali pensyjnej, unormowanej w § 9. Nr. 108.

Kategorya Chwila przeniesienia w stan spoczynku	Nowa podstawa emerytury wynosi	
	przy dotychczasowej podstawie emerytury (kwocie pensyjnej) w wysokości koron	koron
2	3	4
przed dniem 1. stycznia 1900	do 1000 włącznie pouad 1000 " 1200 " 1200 " 1400 " 1400 " 1600 " 1600 " 1800 1800	1400 1600 1800 2000 2200 2400
przed dniem 1. lipca 1900	do 300 wlącznie ponad 300 " 500 " " 500 " 700 " 700	600 700 900 1100
Ekspedytorzy pocztowi żeńskiej przed dniem 1. października 1902 Manipulantki pocztowe i telegraficzne przed dniem 1. lipca 1900	bez względu na dotychczasową podstawę emerytury (kwotę pensyjną)	1400
		1250
		1250
	przed dniem 1. stycznia 1900 przed dniem 1. lipca 1900 przed dniem 1. października 1902	Chwila przeniesienia w stan spoczynku przy dotychczasowej podstawie emerytury (kwocie pensyjnej) w wysokości koron 2 do 1000 włącznie ponad 1000 " 1200 " 1200 " 1400 " 1400 " 1600 " 1600 " 1600 " 1800 "

Co do emerytury minimalnej ma analogiczne zastosowanie ustęp drugi § 9. rozporządzenia z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108.

Pobory emerytalne ustanowionych za dekretem poczmistrzów, tudzież ekspedyentów pocztowych z kwalifikacyą ekspedytorów pocztowych (pocztowych urzędników pomocniczych), pocztowych urzędników pomocniczych oraz manipulantek pocztowych i telegraficznych, przeniesionych w stan spoczynku po chwili, podanej w § 1., lecz przed dniem 1. czerwca 1903, podwyższa się do tej kwoty, jaka wypada przy zastosowaniu rozporządzenia z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108.

Ustanowionym za dekretem poczmistrzom, tudzież ekspedyentom pocztowym z kwalifikacyą pocztowych urzędników pomocniczych (oficyantów pocztowych), pocztowym urzędnikom pomocniczym (oficyantom pocztowym) oraz manipulantkom pocztowym i telegraficznym (oficyantkom pocztowym), przeniesionym w stan spoczynku po dniu 1. czerwca 1903, lecz przed dniem 1. stycznia 1907, przyzna się nadzwyczajne dodatki emerytalne, a mianowicie: podaną w § 1., podwyższa się:

- 1. tym, których normalne pobory emerytalne wynoszą do 1000 K wyłącznie, w wymiarze 12 procent;
- 2. tym, których normalne pobory emerytalne wynoszą od 1000 K do 2000 K wyłącznie, w wymiarze 8 procent, a
- 3. tym, których normalne pobory emerytalne wynoszą od 2000 do 3000 K, w wymiarze 5 procent normalnych poborów emerytalnych.

Wymiar podwyższonych w ten sposób poborów emerytalnych nie może jednak przenosić w przypadkach, wymienionych pod 1, kwoty 1080 K, w przypadkach, wymienionych pod 2, kwoty 2100 K, a w przypadkach, wymienionych pod 3, kwoty 3000 K, w żadnym zaś razie nie może przekraczać tej kwoty, któraby wypadła na podstawie postanowień rozporządzenia z dnia 6. grudnia 1906. Dz. u. p. Nr. 234.

Tych dodatków emerytalnych nie należy uwzględniać przy wymiarze poborów zaopatrzenia dla osób osieroconych wraz z kwartałem pośmiertnym.

8 4.

Pensye wdowie, wyasygnowane przed chwila,

800 K;

2. co do wdów po ekspedytorach pocztowych do kwoty 700 K;

3. co do wdów po ekspedyentach pocztowych z kwalifikacyą ekspedytorów pocztowych do połowy tej podstawy emerytury, która zmarły małżonek byłby uzyskał. gdyby był traktowany według § 1., najmniej jednak do kwoty 400 K.

Pensye wdowie, asygnowane po chwili, podanej w § 1., lecz przed dniem 1. czerwca 1903, podwyższa się do tej kwoty, jaka wypada przy zastosowaniu rozporządzenia z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108.

§ 6.

Podwyższona w myśl §§ 4., względnie 5. pensya wdowy po funkcyonaryuszu, zmarłym w stanie spoczynku, nie może przekraczać tej kwoty, którą zmarły małżonek byłby otrzymał jako pobór emerytalny, gdyby był uczestniczył w jednem z podwyższeń emerytury, uregulowanych w §§ 1. i 2.

Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do emerytur, przyznanych w drodze łaski, wyjąwszy, gdyby na podstawie Najwyższego aktu łaski darowano wyraźnie brak warunków, potrzebnych dla zgodnego z normami przyznania poboru emerytalnego.

Podwyższenia poborów emerytalnych, oraz dodatki do nich, przyznane w drodze łaski przed chwila ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, należy wliczyć

1. co do wdów po poczmistrzach do kwoty do podwyższeń emerytalnych (dodatków emerytalnych), ustalonych w §§ 1. do 5.

Podwyższone pobory emerytalne, należne w myśl rozporządzenia niniejszego, należy wyasygnować, począwszy od dnia 1. maja 1911, a dotychczasowe pobory emerytalne zamknąć z dniem 30. kwietnia 1911.

W tych wypadkach, w których przyznane już podwyższenie poboru emerytalnego w drodze łaski albo dodatek z łaski ma być wliczony do podwyższenia pensyi (do dodatku pensyjnego), należy wyasygnować jako podwyższenie z łaski, względnie dodatek z łaski tylko te kwote, o która dotychczasowe pobory ogólne przekraczają podwyższony obecnie pobór emerytalny.

§ 9.

Asygnowanie podwyższonych poborów emerytalnych należy zarządzić bezzwłocznie z urzędu, o ile uprawniony do poboru nie zmarł już.

Organa likwidujące winny w tym celu zestawić pobory emerytalne, będące na ich przypisie, w osobnych wykazach, obejmujących daty asygnat pierwotnych, i przesłać wykazy te władzy właściwej do wymiaru emerytury.

O wyasygnowaniu podwyższonych poborów emerytalnych należy bezzwłocznie zawiadomić dekretem osoby uprawnione do poboru.

Dziedzicom uprawnionego, który zmarł przed asygnowaniem podwyższonego poboru emerytalnego, należy wyasygnować należną im ewentualnie dopłatę jedynie na żądanie, zbadawszy poprzednio ich prawa do spadku.

Mataja włr.

